

Egy varázslatos karácsonyi este

Karácsonyeste volt. Tűnődve néztem ki az ablakon. A nap sugarai már-már kezdtek lecsúszni az égről, a távolban vastag hófelhők gyülekeztek.

Nagyon izgatott voltam, hogy mikor fog már megjönni a Jézuska. Gondoltam magamban, el is mehetnék az Öregek Otthonába a családdal Dédiért, amíg meg nem érkezik. Biztos nagyon fog örülni, hogy velünk ünnepelheti ezt a szép eseményt. Nemrég költözött az otthonba, gyakran hiányzunk neki.

Felvettük a kabátunkat, és kiléptünk a házból. Jeges szél és hóesés fogadott minket. Utunk a Városon keresztül vezetett. Nagy faházak álltak ott, melyek árasztották magukból a kürtöskalács, a mézes sütemény és a forró csoki bódító illatát. Útravalónak vettünk is mindegyikből egyet-egyed. Séta közben karácsonyi dalokat dúdoltunk, és mindenki felidézte a legkedvesebb karácsonyi emlékét. Boldogan néztük, ahogy a korcsolyapályán rója a köröket Kicsi és Nagy.

Észrevétlenül elrepült az idő, és már oda is értünk az otthonhoz. Amikor beléptünk, láttuk, hogy a karácsonyfa az idősek keze által készített díszekkel van felöltöztetve. Mindenhol fényfüzerek lógtak, barátságos fényvel világították meg a folyosókat. Egy kedves gondozónő nyitott ajtót. A dédnagymamánk felől érdeklődtünk.

– Ó, hogy ő! Igen, itt van a szobában! – mondta a gondozónő.

Megláttuk dédit az ajtóban. Szépen fel volt öltözve, a frizurája is el volt készítve. Mellette állt a szobatársa, Margitka néni is.

– Boldog karácsonyt! – köszöntöttük őket.

– Kellemes ünnepeket kívánunk! Őszintén reméltük, hogy eljöttök hozzánk! – válaszolták.

– Dédi! Lenne kedvetek velünk tölteni a szentestét? – kérdeztük félénken, kórusban a kishúgommal.

– Nagyon szívesen, kisunokáim! – vágta rá dédi.

– Köszönöm én is a meghívást, de sajnos nem mehetek, várom a családom! – mondta Margitka néni, és egy-egy szaloncukrot dugott a zsebünkbe.

Visszamentünk a házukhoz. A szépen feldíszített karácsonyfákon tündöklően ragyogtak a díszek. Dédi körülnézett az otthonunkban, mert már elég régen járt nálunk. Észrevétlenül sertevertünk a testvéreimmel körülvette, csak a konyhából kiszűrődő finom

illatokra kaptuk fel a fejünket. A jóízű karácsonyi vacsora után különös, csilingelő hang ütötte meg a fülünket.

– Talán az angyal érkezett meg csengővel? – kérdeztük egymástól izgatottan.

Belépve a nappaliba, a karácsonyfa alatt színes csomagok sorakoztak. Türelmetlenül rohantunk kibontani az ajándékokat. Hangos gyerekkacaj és őszinte öröm töltötte meg a szobát.

A karácsonyi dalok és a szüleim gyermekkori történetei meghitt hangulatot varázsoltak a karácsonyfa köré. Oldalra pillantva vettem csak észre, hogy a szépséges jégvirágok elhomályosították az ablaküveget. Éppúgy, ahogy az örömkönnyek dédi szemeit.